

אם אביה טוני קסנטיני (ימין) ושכנות
תמיצע הסתיים

הילדה אשר נאלצה להשיב על שאלות יותר מכולם, היתה אלגרה (7), אחותה של ז'וליה, אשר היתה האחרונה שראתה את הילדה לפני העלמה. היא חזרה וסיפרה לחוקרים כי היא הלכה לתופרת בלתי זוליה, השאירה אותה לשחק ליד בית התופרת, חזרה הביתה לבדה. אימה גערה בה, צייתה עליה לחזור מיד ולי הביא את אחותה. אולם הילדה נעלמה: הים הסוער קסם לה, והיא ירדה אליו.

הים מותה של 'מו'

לילה שחור משחור אפף את חופי הים בשת השחורה. האוניה הישראלית יפו (10300) שהוחכרה למשך שנה לחברה צרפתית על ידי אג'יס, הצתה את הגלים בדרכה לפריסאון, סירה-ליאונה, כדי לקחת מטען של בולי עץ שבביל בתי-החרושת הישראליים לעץ לבד. השעה היתה אחת אחר חצות. רבי-החובל היחני ערך ביקורת חסופה, ירד לישון בתאו. רק נשימתם הקצובה של אנשי הצהת הישנים ומלמולם החרישי של 65 ה' סיסוף, הסרה את הדממה.

פתע חלף זעזוע עז מקצה האוניה ועד קצה. יפו נעצרה תחתיה, וטרטורם הקצוב של מנועיה הפך לנהמה מרוסקת. הימאים התעוררו, זינקו אל הסיפון, השקיפו אל מעבר למסך הגשם השוטף: יפו עלתה על שרטון, בקרבת צוק שחור-אדיר, שהתנשא מתוך המים.

קציני-האוניה ורבי-החובל מיהרו לבדוק כל יפו מכל עבר, נוכחו כי לא נגרם לה כל נזק ניכר, סקדו על הצאת הפעיל את המנועים, לנסות להחליץ מן השרטון.

הגרמנים הצידו. המנועים טרטרו, נה' מו, עברו לשאגה מחרישת-אוזניים. אולם בטרם עברה יפו מטרים ספורים, חלף בה זעזוע שני, ומיד לאחריו החלו לזרום מכל קצות-האוניה בשורות-איוב: "מחסן מספר חמש מתמלא מים! מחסן מספר ארבע מו צף! החרטום נפגע קשה!" נראה כי יפו עלתה על צוקים תת-ימיים בנסותה להחליץ מן השרטון.

המהומה כפרצה היתה איומה. הוסיפו עליה עשרות כושים, שהתריצו על הסיפון כחיות נרדפות, השמיצו זעקות-אימים. אפילו לאחר שהצליח הצהת לשכנע אותם כי אין כל סכנה נשקפת לחייהם, הצטופפו הכושים באחת הפינות, כששיניהם נוקשות זו לזו.

אותה שעה כבר היה ברור כי אין כל סיכויים לחלץ את יפו. רבי-החובל פלט קל-לוח נמרצות בשש השפות השגורות בסיו, אחר משך בכתפיו, פקד לירות ראקטות אדומות, להזעיק עזרה.

בשעה ארבע לפנות בוקר נראתה באופק אוניית-ההצלה הראשונה: האוניה הגרמנית בורנהיים (7000 טון). היתה זו הפתעה בלתי-נעימה לכמה אנשי-צוות ישראליים, שבילו את נעוריהם במחנות-ריכוז נאציים. אולם מפקח הנפש דחה כל חישובים פוליטיים. כעבור שעות מספר כבר נמצאו הכושים על סיפון האוניה הגרמנית, ובשעה שתיים אחר

הראשונה של עמי אסיה ואפריקה בה תב לוט בהעדרה. מלבד דרום-אפריקה הגזענית, מדינת ישראל.

יחסים רטובים

היחסים היבשים ששררו בין ספרד והעם היהודי מאז ימי האינקויזיציה נרטבו במקצת רק בשבוע שעבר. המרטיב הראשון, הבלתי-רשמי: שמואל יפה, מי שהיה איש השיחות הממאורולוגי, הפך למנהלה של חברת הגשם המלאכותי בישראל, יצא להדריך חוזאים וטכנאוגשם בספרד ובארצות אירופיות אחרות. אמר יפה בשבתו על מזוודתו בשדה התעופה בלוד: "אינני מתכוונן להיות נציג דיפלומטי, או לקשור יחסים של קבע". אבל לא היה ספק כי איש הגשם היה רק הראשון בשורת אנשי-מקצוע ישראליים שגיעו בחודש שים הקרובים לארצו של ספרד.

גירושים שני טיולים

עשרות הסקרנים, שהתקהלו ליד משרדי הרבנות הראשית ברחוב יבנה התל-אביבי, הופתעו השבוע למראה צעיר גלוח-שיער, לבוש אזרחי, שנכנס לבניין תחת משמר כבד של שוטרים מוויינים ברובים ותתי-מקלעים. הצעיר: אסיר-מחזרת יעקב חרותי (העולם הזה 798), שנידון לעשר שנות מאסר, הובא לבית-הדין, כדי לתת גט לאשתו, איל-נה, לפי בקשתה.

במשך כל שעת הדיון ישב חרותי בשקט: "למה לי להתגוש? הרי כל הרעש היה לפני שנתיים". כאשר נתבקש לקום ולדרת למכונת-המשטרה, עלה על פניו חיוך קל: "הדיינים אמרו לו כי יהיה עליו לערוך טיול שני לתל-אביב, מיד אחרי הפסח, כדי לחתום על הגט."

אסונות הים קסם לה

יקותיאל סלדמן הממשוקף הדריך טיול קצר של קבוצת בני עקיבא מגבעת אולגה לכפר-ותקין, לאורך חוף הים. לפתע הבחין יקותיאל בגופת ילדה קטנה, לבושה שמלה אדומה עם פרחים לבנים, שכבחה על החול, ללא רוח חיים, סביעות מספר מהגלים (כשני קילומטרים צפונה ממכמורת). היתה זאת גור פתה של ז'וליה קסנטיני, (5) אשר נעלמה מ'ביתה בגבעת-אולגה 52 שעות לפני כן ועקבותיה אבדו.

במרדסים, בחולות ובחורשות שהשתרעו מחוף הים עד לכביש הראשי במזרח, ומנחל-חדרה בצפון עד לנחל-אלכסנדר בדרום, נש' למעט פקודות של קציני-המשטרה, שהודיעו 400 שוטרים כי המבצע הפתים, השוטרים נשמו לרחחה: משך 52 שעות — יום ולילה, בלי הפסקה, הם סרקו את השטח. לא השאירו אף עץ או שיח, מבלי להציץ בתוכו. מצאו במקרה ילדה אחרת, שמה, אשר גם היא נעדרה. הם היו ראויים למנוחה.

טוני קסנטיני, (27), אמה של ז'וליה, אשר באה עם בעלה, ניסים, וחמשת הילדים מי טרופולי לפני 4 שנים ורק לפני כחודש נכ' נסה לשיכון, סברה כי המשטרה מחפשת בי כיוון הלא-נכון. לדעתה חטטה הילדה על-ידי הערבים.

ח"כ חרות, בישיבת הנהגת המפלגה, היה המיד ההיפך מן הטיפוס ההולך בתלם.

אולם כשהופיע מנחה בגין מן המחזרת השתנה הכל. תנועתו החדשה בלעה את המפלגה הרביזיוניסטית (הצה"ר) ואת בסיס אונה (המשקף). הנהיגה משטר של משמעת קפדנית. רוב המנהיגים הרביזיוניסטים הותי' קים לא היו מסוגלים לחיות בשקט כזה, התרחקו מן התנועה.

החודש הגיע תורו של זאב פון-וייזל, אחד מראשוני אוהדיו של ז'בוטינסקי. הרו' פא הגדרתי, (59), שפיקד על סוללת תותחי-נפוליאון בימי מלחמת תש"ח, הודיע שהוא פורש מתנועתו של בגין, מצטרף למפלגת הציונים-הכלליים.

היתה זאת מכה נוספת של הצ"כ בהת' קפתם על חרות. קרוב לוודאי שיכניסו את פון-וייזל לרשימתם לכנסת. מתוך תקנה להבקיץ חור בחומה החרותית. במקרה זה תוכה הכנסת השלישית לדמות ססגונית, שתכניס קצת חיים לדינויה הממושמצים.

סוס טרביני

עם התקרב מועד הבחירות לכנסת ניסו המפלגות השונות לרתום סוסים חדשים לעגלת-התעמולתם. בשבוע שעבר נעשה ניסון להכניע את אחד הסוסים החוקים ביותר: כל סניפי מכבי בישראל נדרשו ליידי הצ"כ להצטרף באופן פעיל לתעמולת-הבחירות של המפלגה.

עד כה לא נענו סניפי האגודה הספורטיבית לדרשה. האחת שסיברה בכל תוקף היתה אגודת עולי בולגריה, מכבי-יפו: באסיפה סוערת של חברי האגודה נתקבלה החלטה פה אחד: "נעסוק רק בספורט. שום מפי' לגתיות לא תתווך לשורותינו."

הכנסת

ב-24 שעות, 22 חוקים

על כל שעה של ישיבה בכנסת הוגשה בממוצע כמעט שאלתה וחצי — עובדה זאת, ורבות אחרות, מתבררת מתוך חוברת המסורתית עבודת הכנסת בספרים, שהוצאה שוב על-ידי מוזיקורת הכנסת עם סיום הכנסת הראשון של מושבה הרביעי והאחרון.

מתוכה אפשר ללמוד כי ב-245 שעות ישיבתה דנה הכנסת ב-37 הצעות לסדר היום, אולם דחתה את רובן כדי להספיק לקבל 22 חוקים, להשאיר עוד 34 חוקים לטיפול התעודות השונות. במין 334 השאלות תות הופנה חלק הארי, 56 במספר, אל שר' המסחר והתעשייה פרץ ברנשטיין ואילו האשה היחידה בממשלה, שרת העבודה, היתה צריכה לענות אף היא על 40 שאלות. את רוב השאלות הללו סיפקו, אגב, מפ"ם (157 שאלות) ומק"י (95 שאלות).

הפעילה ביותר בין ועדות הכנסת היתה ועדת חוק ומשפט, שהצליחה להעביר בכנסת 7 חוקים לאחר 90 שעות ישיבות, בהן לא הספיקה לטפל בעוד 13 חוקים תלויים ועומדים. ועדת הכספים הצליחה אף היא להעביר 6 חוקים, אולם לאחר כאב-ראש חמור הרבה יותר — היה עליה לשבת על מדוכתם 295 שעות לא-רצופות.

יחסי חוק

הגב אל השמש העולה

דוד הכהן, הבוס של סולל-בונה ומתחרהו ההרתיק של אבא חושי בחיפה, לא התלהב לצאת לתפקידו כציר ישראל ברומה. הוא עיר משעממת, ואשתו של הכהן, הסור' פרת ברכה (אחד בדורו) חבס, העדיפה את השמש הישראלית.

אולם משהגיע הכהן הדינאמי למקום, הח' ליט שחייז לא יהיו משעממים. אסיה האדירה ככשה אותה, כפי שכבשה אנשים רבים. הכהן החל במין את העולם החדש של השמש העולה, התפתח לנציגה של אסכולה דיפלומטית חדשה: התקרבות אמיתית של ישראל למזרח, ידיות לסיץ העממית, ניט' ראליוז בין הגושים.

דולארים ואידיאלים. בשעת ביקורו האחרון בארץ הבחינו חדי-מבט ממשנה אינו כשורה בין שרת-חוק הישראלי לבין צירו. כשהפליג הכהן בשבח סין העממית באוני' עתונאים מקומיים, שיסע שרת את דבריו כמעט בגסות עולבנית. שרת לא השלה את עצמו: התקרבות לאסיה פירושה התרחקות מאמריקה, האידיאלים של ניהרו אינם מתמוגים יפה עם הדולארים של הרוז' סאם.

השבוע הסיק משה שרת את המסקנות. דויד הכהן נקרא חזרה לארץ, ימים מעטים לפני שתיפתח בבאדונג, אינדונסיה, הועידה

הוא משתמש בו, ולפעמים כשהוא עושה זאת, מבקשים ממנו לשחק. אבל קול יש לו בכל זאת. בעוד זמן קצר יבקשו ממנו קולו, ואז יש לו ערך עצום. הוא ועוד כמה דודים — והרי לך ציר. ובימינו אין ללול בציר.

גם לדוד-ח' יש קול (ואיזה קול!) כשהיא פותחת את פיה... אבל על כך אין לדבר. עכשיו היא תוכל להשתמש בקולה מבלי להוציא אף הגה. מספיק לגמרי אם תשים את האות תו במעטפה בקלפי"

המפלגה לא הסתפקה בכתובות למשלוח חומר מודפס. החלטתה: כל חבר קיבוץ יחוייב להקדיש את אחת משבתותיו למסע' הסברה-פוליטית אל הדוד העירוני. שמו של המבצע מקורי ממש כחוכנו: קול דודי.

תולדות

התירוק: יוסיים

התוצאות העגומות של הבחירות להס' תדרות-המורים (העולם הזה 911) הביאו את אנשי מפא"י במבוכה, עוררו אותם לנסות לדחות את כינוס ועידת-המורים ככל האפשר. התירוק לחייה נמצא רק השבוע, ששה שבועות לאחר הבחירות: אנשי מפא"י סיננו ליומון הארץ ידיעה על יוסיים כרשימה בעלי-זכות-הבחירה להסתדרות-המורים: "כ' כמה קיבוצים של השומר הצעיר הצביע מספר מורים גדול יותר מזה שהיה דרוש להם". הגיב אחד מאנשי מרכז מפ"ם: "זכות הבחירה ניתנת לכל מורה, בין אם הוא מלמד ובין אם לא."

בסוף השבוע חיכו קוראיה-העיתונים להת' פתחות דרמטית, קיוו כי מפא"י גישה הוכ' חות ליוסיים לפני בית-דין הסתדרותי, או בית-הדין הנבנה לצדק. לא חיכו לכל הת' פתחות רק מפלגות השמאל: הן ידעו כי מפא"י התקשה לרעוע על חוקיות הבחירות, לאחר שאישרו נציגיה את חוקיותן ללא הסתייגות.

בינתיים העבירה מפא"י את הענין לחקירה-החוקרים: מפא"י ושותפיה במפלגה.

מפלגות

דווקאים

אם בעיני אויביה היתה המפלגה הרביד' יוניסטית המיד תנועה כמעט-פאשיסטית, ה' מסתפת פולחן של סגידה עיוורת ל"מנהיג", הרי למעשה לא היה הרביזיוניסט האופייני מעולם אומרה. אדרבה, המפלגה ריכזה את כל אלה שה"איום" העיקרי שלהם היה "דוקאיום", אפילו נגד מנהיגם הנערץ, כמאיר גרוסמאן, שתמיד הסתכל על זאב ז'בוטינסקי רבו כעל הרפתקן מסוכן, או כדוד רויאל ואברהם שטרן, שחשבו את אותו המנהיג לאורח מתון וזהיר מדי.

מפירת-לחי ותותחים. אחד האישים הסוערים בתנועה היה הלפאנג פון-וייזל, רופא אוסטרי בעל תואר-אצולה, שנאסר פעם בפרס מפני שחשבוהו לקולונל לורנס המפורסם, וזה בפעם אחרת לקראת הספורים על עצמו בעתונגים. אדם מבריק ואימפולסיבי (פעם נתן סטירת-לחי לאריה אלטמן, כיום

• בקשר למוצאו של פון-וייזל, ראה מכתבים.

מתגרשת חרותי
למה להתרגש?